

A. M. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte, at det radikale Venstre og Socialdemokratiet ikke gavnede Tjenestemændene i 1923, men de kunde have gavnet dem. Det er rigtigt, at det kunde være gjort, hvis vi havde haft Fler-tallet, men det havde vi ikke i 1923, og derfor kunde vi ikke gennemføre det, vi ønskede. Men ved Lovforslagets anden Behandling i 1923 stillede vi et Ændringsfor-slag, der gik ud paa, at Konjunkturtillægget ikke skulde sættes saa lavt som foreslaaet af den daværende Finansminister, og end-videre foreslog vi, at Konjunkturtillægget skulde være glidende i ret nøje Overens-stemmelse med det, som er foreslaaet her i Dag, saa jeg synes, det er urigtigt af det ærede Medlem at sige, at det radikale Venstre og Socialdemokratiet kunde have gavnet Tjenestemændene mere, det fore-kommer mig, at vi i 1923 stillede et Æn-dringsforslag, som blot manglede det kon-servative Folkepartis Stemme for at blive til Lov.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil endnu en Gang have Lov til at komplimentere den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Parkov. Det forekommer mig, at det ærede Medlem paa ny beundrings-værdigt viste, at man kan tage Stilling til dette Lovforslag uden at sige hverken ja eller nej. Det ærede Medlem udtalte vel, at man fra konservativ Side var stærkt interesseret i Konjunkturtillæggets For-højelse, og at man maaske heller ikke vilde være imod Stedtillæggets Forhøjelse, og det var det, jeg nævnte som min For-staaelse af den tidligere Tale, men der-efter udtalte det ærede Medlem, at naar man paa et senere Tidspunkt fik at vide, hvor Pengene skulde komme fra, vilde man tage Stilling til dette Forslag. Det vil altsaa sige, at det konservative Folke-parti har ikke og vil ikke for Tiden tage Stilling til dette Forslag. Det er maaske nok en Anbefaling, men den forekommer mig dog noget reserveret. Det betyder jo, at det konservative Folkeparti forbeholder sig eventuelt at sige: vi gaar ikke med til dette Forslag. Jeg haaber nu, det skal lykkes mig paa dette Omraade at tilfredsstille det konservative Folke-parti, saaledes at vi er i Stand til at kunne faa dette Parti med til at stemme for Forslaget; men Partiet har *endnu* ikke sagt noget om, hvorvidt det vil stemme for Forslaget eller ikke.

Det ærede Medlem Hr. Parkov søgte

at vise, at det var ikke det konservative Folkepartis Skyld, at der ikke var kommet en Ordning i 1923, men Tjeneste-mændenes Skyld, fordi de Tjenestemand-organisationer, der forhandlede den Gang, ikke havde udnyttet Situationen tilstrækkeligt. Og saa vidt jeg forstod, var det en lignende Anskuelse, det ærede Medlem Hr. Fraenkel gjorde sig til Talsmand for. (*Fraenkel:* Ja, det er rigtigt). Jeg har altsaa ikke paa dette Punkt misfor-staaet det ærede Medlem, han mener, det var Tjenestemændenes Skyld, at der i 1923 kom denne betydelige Nedskaering. Det synes jeg, det har sin Interesse at fastslaa. Jeg er ikke helt sikker paa, at Tjenestemændene deler denne Anskuelse, jeg har hørt andre Udtalelser fra deres Side, men i øvrigt skal jeg naturligvis ikke blande mig i dette Mellemværende mellem Tjenestemændene og det konser-vative Folkeparti. Jeg vil blot konstatere, at der fra socialdemokratisk og radikal Side var Villighed til at skabe bedre Forhold for Tjenestemændene den Gang, end der blev, medens de Konservative var med til at vedtage Lovforslaget om be-tydeligt at nedsætte Konjunkturtillægget. Jeg tror, at de Kendsgerninger kommer man ikke udenom. Om det var Tjeneste-mændenes Skyld, at det konservative Folkeparti tog denne for Tjenestemæn-dene uheldige Stilling, er naturligvis en Sag for sig.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var øjensynlig meget vred, fordi jeg betragtede ham som Medlem af en Fagforening. Jeg beklager, at jeg ikke har vidst, at Begrebet Fagforening var saa afskyeligt for ham, som det fremgik af hans Udtalelser. Det er muligt, jeg burde have sagt Tjeneste-mandsorganisation eller noget saadant, og at det saa vilde have lydt bedre for det ærede Medlems Øren. Men det ærede Medlem faar tilgive mig, jeg ser, om jeg saa maa sige, generelt paa dette Spørgsmaal, og naar Tjenestemændene slutter sig sam-men i en saadan Organisation, er jeg tilbøjelig til at kalde det en Fagforening, selv om det ærede Medlem maaske synes, at Ordet ikke er fint nok; det er jo en Sag for sig, hvorledes vi skal anvende Ud-trykkene i saa Henseende; jeg skal gerne for Fremtiden gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke staar i noget saa simpelt som en Fagforening. Men det ærede Medlem mener altsaa paa denne Organisations Vegne at kunne træde frem paa Talerstolen og kritisere det Forslag, som jeg har frem-sat. Det er det ærede Medlem som Med-